

शिखाभिर्ज्वालाभिः ॥ १० ॥ किञ्चिदधिकं वर्षाणां शतं संवर्तकः प्रलयहेतुः परोवायुर्वाति तदारजसावृतं खं धूमं भवति ॥ ११ ॥ रभसस्वनैः ती  
व्रगर्जितैः ब्रह्मांडविवरांतरं ब्रह्मांडविवरमध्यगतं विश्वमेकोदकमेकार्णवोदकव्याप्तं भवति ॥ १२ ॥ उदप्लुवे उदकेनाप्लाविते सति प्रलयत्वाय अभा  
वाय ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ भूतादिस्तामसोऽहंकारः गुणैर्दृष्टिभिः सह ॥ १६ ॥ अव्याकृतं प्रधानम् ॥ १७ ॥ तस्य तु लयो नास्तीत्याह न तस्येति काला  
वयवैरहोरात्रादिभिः गुणाः भावविकाराः परिणामः विपरिणामः अव्यक्तमस्तित्वविकारशून्यम् नित्यं सर्वदैकरूपम् वृद्धिरहितमित्यर्थः अव्य

उपर्यधः समं ताच्च शिखाभिर्वह्निः सूर्ययोः ॥ दह्यमानं विभात्यंडं दग्धगोमयपिंडवत् ॥ १० ॥ ततः प्रचंडपवनो  
वर्षाणामधिकं शतम् ॥ परः संवर्तको वातिधूमं खं रजसावृतम् ॥ ११ ॥ ततो मेघकुलान्यंगचित्रवर्णान्यनेक  
शः ॥ शतं वर्षाणि वर्षेति न दंति रभसस्वनैः ॥ तत एकोदकं विश्वं ब्रह्मांडविवरांतरम् ॥ १२ ॥ तदा भूमेर्गंधगुणं ग्र  
संत्याप उदप्लुवे ॥ ग्रस्तगंधातु पृथिवी प्रलयत्वाय कल्पते ॥ १३ ॥ अपां रसमथो ते जस्तालीयं तेऽथ नीरसाः ॥ ग्रस  
ते ते जसोरूपं वायुस्तद्रहितं तदा ॥ १४ ॥ लीयते चानिले ते जोवायोः खं ग्रसते गुणम् ॥ सवै विशति खं राजंस्ततश्च  
नभसो गुणम् ॥ १५ ॥ शब्दं ग्रसति भूतादिर्नभस्तमनुलीयते ॥ तैजसश्चेन्द्रियाण्यंगदेवान्वैकारिको गुणैः ॥ १६ ॥  
महान् ग्रसत्यहंकारं गुणाः सत्त्वादयश्च तम् ॥ ग्रसतेऽव्याकृतं राजगुणान्कालेन नोदितम् ॥ १७ ॥ न तस्य काला  
वयवैः परिणामादयोगुणाः ॥ अनाद्यनंतमव्यक्तं नित्यं कारणमव्ययम् ॥ १८ ॥ न यत्र वाचो न मनो न सत्त्वं त  
मोरजो वा महदादयोऽमी ॥ न प्राणबुद्धीन्द्रियदेवतावानसन्निवेशः खलु लोककल्पः ॥ १९ ॥ न स्वप्नजाग्रन्नच त  
त्सुषुप्तं न खं जलं भूरनिलोऽग्निरर्कः ॥ संसुप्तवच्छून्यवदप्रतर्क्यं तन्मूलभूतं पदमामनंति ॥ २० ॥ लयः प्राकृति  
कोऽद्येष पुरुषाव्यक्तयोर्यदा ॥ शक्तयः संप्रलीयंते विवशाः कालविद्रुताः ॥ २१ ॥

यमपक्षयशून्यम् सर्वत्र हेतु  
कारणमिति ॥ १८ ॥ किञ्च वागादिगोचरस्य सविशेषस्य विकारा भवंति इदं तु न तथेत्याह न यत्रेति द्वाभ्याम् लोककल्पः लोकरूपः सन्निवेशो र  
चना विशेषः ॥ १९ ॥ स्वप्नजाग्रत् स्वप्नजागरावस्थायुक्तं सुषुप्तवत् इन्द्रियाभावात् शून्यसादृश्ये हेतुः अप्रतर्क्यं न पुनः शून्यमेवेत्याह तदिति  
॥ २० ॥ उपसंहरति लय इति शक्तयः सत्त्वादयः ॥ २१ ॥